

tině uspokojivou míru shody. Míra shody mezi žáky a učiteli v hodnocení vztahů mezi pedagogy a žáky byla ve dvou třetinách škol uspokojivá a v jedné třetině škol vysoká. V 90,8 % navštívených škol byla míra shody v hodnocení vztahů mezi žáky ze strany žáků a učitelů uspokojivá a v 8,9 % s vysokou mírou shody. Neuspokojivá míra shody byla zjištěna pouze v jednotkách škol.

V dalších položkách v dotazníku pro žáky týkajícího se školního klimatu uváděli žáci ve většině škol, že mají ve třídě dobré kamarády, spolužáci se chovají přátelsky, spolupracují a pomáhají si. Žáci hodnotili v převážné míře kladně i vztahy s učiteli. Pouze u výroku „Většina učitelů skutečně naslouchá tomu, co říkám.“ nebyly odpovědi žáků jednoznačně pozitivní, pouze 37,5 % odpovědělo, že učitelé žákům rozhodně naslouchají, zatímco 12 % odpovědělo, že spíše nenaslouchají. Současně pouze 21,8 % žáků uvedlo, že rozhodně chodí rádi do školy (50,2 % spíše) a 9,8 % žáků chodí do školy rozhodně nerado.

Do školy rády chodí necelé tři čtvrtiny žáků základních škol navštívených ve školním roce 2016/2017, nicméně je o tom rozhodně přesvědčena pouze přibližně pětina žáků. Toto zjištění odpovídá výsledkům mezinárodních šetření (TIMSS, žáci 4. ročníků, PISA 15letí žáci), ve kterých bylo zjištěno, že podíl českých žáků, kteří neradi chodí do školy, je nad mezinárodním průměrem (jejich podíl je téměř dvojnásobný).

Klima školy (vztahy mezi spolužáky, vztahy žáků s učiteli, obliba školy) hodnotí celkově pozitivněji žáci malých škol (do 150 žáků) – důvodem jsou především menší kolektivy, často rodinného charakteru, a mladší věk žáků (často jde o malotřídní školy, či školy jen s 1. stupněm).

ČŠI zjistila v oblasti bezpečnostních podmínek a prevence výrazné zlepšení u pětiny inspektovaných škol, mírné zlepšení u dvou třetin škol, ale také mírné zhoršení u 24 škol (7,4 %) a dokonce výrazné zhoršení u 4 škol (1,2 %).

4.3

Výsledky základního vzdělávání

4.3.1 Celkové výsledky vzdělávání žáků

ČŠI zjišťovala v inspektovaných školách prospěch žáků, jejich účast na olympiádách, případně dalších akcích, které rozvíjely kompetence žáků. Sledováno bylo využití hodnocení v hodinách, způsoby hodnocení, v jakých hodinách se vyskytovalo formativní hodnocení nebo zda sumativní hodnocení bylo doprovázeno zdůvodněním učitele, v jakých hodinách bylo využíváno vlastní hodnocení a vzájemné hodnocení žáků. Důležitým indikátorem bylo, jak vedení školy s výsledky žáků pracuje – zda je pravidelně vyhodnocuje a přijímá opatření k jejich zlepšení. Celkové zhodnocení výsledků žáků základních škol vycházelo z příslušných kritérií pro hodnocení.

Vlastní hodnocení výsledků vzdělávací činnosti se opíralo o přímé pozorování pedagogického procesu, o studium žákovských prací, analýzu klasifikace a průběžného hodnocení, výsledky přijímacího řízení na střední školy, účast a výsledky v soutěžích a olympiádách apod. Inspekční tým hodnotil vlastní výsledky a úspěšnost školy včetně výsledků v externích hodnoceních, využívání nástroje InspIS SET, práci vedení školy s výsledky vzdělávání a jeho zaměření pro zlepšení vzdělávacího procesu.

V navštívených základních školách byl sledován prospěch celkem u 139 762 žáků. Z této počtu 38,3 % žáků prospělo, 60,2 % žáků prospělo s vyznamenáním a 1,5 % žáků neprospělo. Meziročně tak nedošlo k žádné výraznější změně. Počet žáků se sníženou klasifikací chování činil 1,7 %, tj. 2 386 žáků, což činí nepatrný nárůst o 0,1 %.

Téměř všechny školy přijímaly opatření pro žáky ohrožené školní neúspěšností (97,9 %). Mezi taková opatření patřila podle vyjádření ředitelů škol a učitelů individuální práce v ho-

